

Jaargang 11 nr. 1016
17 januari 2017

Evidence Based Medicine is voorbij

Bovendien faalde FIF-based- fataal.

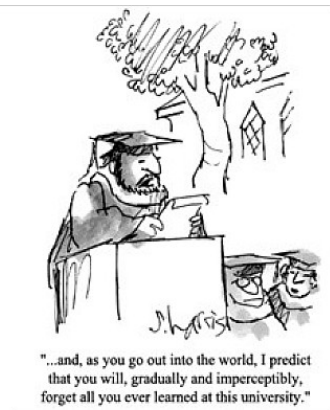

NTVG Podium - Yvo Smulders

ntvg NTVG Academie
Abonneren 148

26.786 weergaven

<https://www.youtube.com/watch?v=PRiSIU1ucqI>

Evidence based medicine is duidelijk over het bestaan van depressies en van ADHD

<https://www.adhdfraude.net/pdf/NB205.pdf>

Ik herhaal mijn volledige tekst van 28 mei 2010 ([Nieuwsbrief 205](#)), toen EBM nog naar de top toe bleef groeien. Het heeft jammer genoeg niet mogen baten.

Het spartelen duurde wat lang, maar nu is het besef er eindelijk.

De echte medische wetenschap bleef vasthouden aan stoornissen van serotonine of dopamine om de aandoeningen te kunnen verklaren.

Terwijl niemand van hen, dit ooit kon bewijzen, wel integendeel.

Recente studies onthulden immers dat helemaal geen verband kan gelegd worden tussen die neurotransmitters en de vermeende ziekten.

Het grote succes van die ziekten toonde niet alleen aan dat ze bestaan, maar ook op welke manier ze kunnen op gang worden gebracht en gediagnosticeerd, maar vooral behandeld worden.

Uit evidence bleek dat depressies niets met serotonine, maar veel meer met amfetaminetekorten te maken hebben, en dat ADHD niet zozeer op dopamine draait maar wel op cocaïnetekorten.

Het blijven vastpinnen op die neurotransmitters betekende een vloek in de denkwereld van de nieuwe evidence based medicine.

Vandaar dat nu gesteld wordt dat depressieve personen lijden aan tekorten van amfetamine en ADHD-ers aan tekorten van cocaïne of soms aan de combinatie van beide.

Lijden suikerzieken immers ook niet aan tekorten van insuline, die men therapeutisch dan toedient in functie van zo een tekort.

De kapitale fout die de echte geneeskunde ooit maakte, was het weigeren om gehalten vast te leggen van amfetamine en van cocaïne, die patiënten nodig hebben om te kunnen functioneren in de maatschappij of in de klas.

Als die minimale drempels niet gehaald worden, kan wetenschappelijk, door te meten, niet alleen een diagnose gesteld worden, maar kan vooral gestart worden met een initiële (lage) proefdoserings.

Daaruit blijkt meestal dat met lage doses amfetamine of cocaïne, depressies zich duidelijker manifesteren en dat personen met een ADHD-aanleg duidelijk meer hyperkinetisch worden.

Waardoor therapeutisch gepast op een veel hogere bloedconcentratie moet gemikt worden.

Lage doseringen immers, drogeren alleen maar, terwijl hoge doses kalmeren en de broodnodige rust in het hoofd bezorgen, die onmisbaar geacht wordt bij depressies en ADHD.

Dat die beide aandoeningen echte ziekten zijn geworden, bewijst het bestaan van de door de chemische behandeling ontstane comorbiditeiten.

Ook bij evidence bleek een psychotisch gedrag te ontstaan, dat onvermijdelijk gepaard schijnt te gaan bij het behandelen van de ziekten.

Vandaar dat sinds kort al een 'psychotische depressie' medisch *wetenschappelijk* (Astra Zeneca en Wyeth) is aangetoond en een 'psychotische ADHD' weldra zal volgen.

Meteen is duidelijk hoe evidence een doorbraak betekende in het medisch gebeuren.

Voortaan hoeven artsen zich niet meer te verschuilen achter 'werkingsmechanisme onbekend' en achter bedenkelijke symptoompjes van pedagogisch ongemak of zelfs van koude tenen om ADHD of een depressie te kunnen vaststellen.

Simpelweg een te lage bloedspiegel van amfetamine of cocaïne meten, en gepast (evidence based) medisch reageren.

Hoe zoiets nooit eerder door iemand werd bedacht!

Apotheker Fernand Haesbrouck, 28 mei 2010 , en ook vandaag 17 januari 2017.